

Svajonų
ROMANAI

Tango

LISA RENEE JONES

Viliok mane

2,89 Eur / 9,99 Lt 2015 liepa–rugpjūtis

Knygute.lt

Lisa Renee Jones
(Liza Renė Džauns)

VILIOK MANE

Paskutinis trilogijos
Realybės šou:
Amerikos šaunuoliai
romanas

Versta iš Lisa Renee Jones, Winning Moves, 2012

© Lisa Renee Jones, 2012

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Virginija Elena Stakienė, vertimas iš anglų
kalbos, 2015

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2015

ISBN 978-609-406-942-0

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2015

Pirmas skyrius

Išlipusi iš lėktuvo Katerina Mor, dar vadinama Kete, žingsniavo į Las Vegaso tarptautinio oro uosto terminalą, ilgus šviesius plaukus ant viršugalvio buvo susisukusi į kuodą ir tegalvojo vien apie karštą vonią ir vėsius savo lovos patalus, kuriuose nemiegojo jau keletą mėnesių. Pasibaigus keliems iš eilės pasauliniams turams su garsiausiomis popžvaigždėmis, ji pagaliau rado taip ieškomą ramybės uostą, tačiau jos gyvenimui padaryta daug žalos. Buvo išsekusi. Galutinai. Jai reikėjo namų, augintinio ir pilno šaldytuvo mėgstamiausio maisto.

Pastovumo.

Kai visai pailsusi pasuko į bagažo skyrių, suskambo mobilusis telefonas. Kad jį kur, juk žinojo, kad reikia laikyti tą nelemtą daiktą išjungtą. Ketė atsiduso, išsitraukė telefoną iš rankinės ir ekrane pamatė vadybininko telefono numerį. Suprantama. Ji išjungė telefoną vidury ginčo Italijoje, nes skrido į Valstijas.

- Taip, aš namie, Maiklai, - ji nė nepasisveikino. - Ne, neplanuoju kito turo. Nors ir su Dereku Merseriu ar kuo nors kitu, kas išleido daugybę populiariausių įrašų. Man nereikia

pinigų, o tau turbūt juo labiau. – Ji trokšta gyventi. Trokšta... Ne. Visai ne. Ji nenori galvoti apie tai, ko iš tiesų trokšta ir nuo ko bėga – regis, nesėkmingai.

– Tavo tiesa, – atsakė Maiklas. – Neteks vykti į turą. Galiu pasiūlyti šį tą tiek pat reikšmingo ir dar progą pagyventi Las Vegase.

Ji stabtelėjo.

– Klausau.

Kažkas į ją atsitrenkė, ir Ketė skubiai pasitraukė į pakraštį, nes pro šalįėjo grupelė žmonių.

– Šį rytą man paskambino iš „M&M“ garso įrašų studijos. Jie kuria visiškai slaptą projektą. Neatskleidžia smulkmenų telefonu, bet honoraras dvigubai didesnis nei turo, jei pasiūlytų sutartį ir gautum vardinį kvietimą.

– Dvigubai? Matyt, pakvaišai, kad iš manęs šaipaisi.

– Apie pinigus niekada nejuokauju.

– Tikrai. – Ketei šmėkštelėjo, kad namas, kuriuo ketino nustebinti kitąmet išeisiančius į pensiją tėvus, galėtų būti didesnis. – Negaliu skųstis.

– Noriu, kad po pusvalandžio būtum „Aitvaro“ viešbutyje.

- Palauk. Ne. Nekaip atrodo. Nešvari ir pavargusi. Apkeliavau pusę Žemės rutulio. Ir, beje, kas manęs teiravosi?

- Jie nori šiandien priimti sprendimą. Laukia tavęs. Sakiau, kad atvyksi. Turime galvoti apie mudviejų reputaciją. Ji priklauso nuo tavęs.

Galėtų jį užmušti.

- Maiklai...

- Sakei, kad nori pabūti namie Las Vegase. Kad trokšti pastovumo. Aš tai duosiu. Nešk čia mažą dailų užpakaliuką - ir kuo greičiau. Pasiskambink, kai važiuosi taksi, ir suteiksiu kuo daugiau informacijos. - Vadybininkas padėjo ragelį.

Ketė išsižiojusi spoksojo į telefoną. Maiklas ją užčiaupė vienu spragtelėjimu. Tyliai urgztelėjusi žingsniavo toliau. Praleido su Maiklu dešimtį metų nuo tada, kai jai sukako dvidešimt, ir ji pradėjo pirmą svarbų šokių projektą. Jei Maiklas taip labai jai nepatiktų, mielai atsikratytų jo „mažo dailaus užpakaliuko“. O dabar nė neketina dalyvauti tame pokalbyje.

Velnius. Velnius. Velnius. Juk turi nueiti. Maiklas pažadėjo, kad ji dalyvaus, o jos sprendimas apsistoti vienoje vietoje reiškia, kad turės mažiau galimybių gauti darbo. Žengusi ant

eskalatoriaus laiptelių į багаžo skyrių, nužvelgė save iš viršaus. Dėvėjo „PINK Victoria's Secret“ linijos marškinėlius ir džinsus su draiskanomis per visą klešnę. Atrodė lyg laisvą dieną slampinėjusi po namus – ir, ką jau kalbėti, jautėsi nusibaigusi po kelionės per laiko juostas.

Bagažo skyriuje ji patyrė, kad dingo lagaminas. Susierzynusi paskambino Maiklui. Ji negali dalyvauti pokalbyje. Tik ne dabar. Padarys blogą įspūdį.

Maiklas nekėlė ragelio. Ketė pasitikrino, kada jie paskutinį kartą kalbėjosi. Jei pasiliks ilgėliau ir ginčysis dėl lagamino, niekaip nebespės į pokalbį. Ji sudvejojo ir ėmė galvoti apie tėvus, apie išsvajotą jų pensiją, apie galimybę gyventi netoliese ir juos lankyti. Tad nuskubėjo pro duris prie išsirikiavusių taksi automobilių.

Pokalbis paskirtas netikusiu laiku, bet tai tikra dovana, ir jei pavyks, dėkos Maiklui, kad ją privertė.

Praėjo dvidešimt minučių, o Ketė vis dar nesusisiekė su Maiklu – jis tikrai neatsiliepė, kad tik ji negalėtų išsisukti nuo pokalbio. Kai taksi automobilis sustojo prie aukšto viešbučio „Aitvaras“ su didžiausiais lošimo namais tame ke-

lyje, Ketė jau buvo išsisėgusi plaukų segtuką, pasidažiusi lūpas ir nesėkmingai bandė paslėpti tamsius ratilus po akimis.

Ji sumokėjo vairuotojui ir dar kartą paskambino Maiklui. Nė nežinojo, kur dabar eiti. *Pagaliau* vadybininkas atsiliepė, ir jai nespėjus nė prasižioti griežtai paklausė:

- Ar tu jau čia?

- Taip, ir...

- Dabar kalbuosi su dar vienu pašnekovu, taigi nepadėk ragelio, - paaiškino Maiklas, ir Ketė išgirdo jį sakant: „Ji jau čia.“ - Jis ir vėl kreipėsi į Ketę. - Kur tu esi?

- Prie paradinių durų, bet...

- Prie paradinių durų, - tarė jis pašnekovui, o tada vėl Ketei: - Prisistatyk viešbučio durininkui. Jis tave palydės.

- Gerai, bet...

- Paskubėk, - liepė jis. - Kete. Tai svarbiau, nei maniau. Didžiulis projektas. Paskui paskambink. Sėkmės ir pirmyn. - Maiklas padėjo ragelį.

Ketė giliai atsiduso ir nebesipriešino. Susirado durininką ir prisistatė. Nutarė elgtis taip, kaip buvo pratusi, kai įpusėjęs turui imdavo nebesisekti - leisti nešamai pasroviui. Dar-

buotojas vedė ją pro viešbučio teatro bilietų kasas, tada pro biurų eilę.

Ji pabeldė į duris. Ketė nustebo, kai po kelių akimirų iš patalpos atskubėjo sena jos draugė, Elė Kembel, ir uždarė paskui save duris.

- Kete! - Elė ištiesė rankas, o jos ilgi plaukai, kurie šiandien buvo blyškiai melsvo atspalvio, plaikstėsi įkandin.

Ketė apkabino Elę - su ja susipažino prieš septynerius aštuonerius metus per televizijos projektą.

- Negaliu patikėti, kad tu čia. - Elė atšlijo, kad geriau apžiūrėtų draugę. - Taip norėjau, kad dalyvautum šiame projekte. Negalėjau patikėti, kad parvykai namo šiandien pačiu laiku!

- Man knieti sužinoti visas smulkmenas, tačiau kaip su laida „Amerikos šaunuoliai“? Maniau, kad esi teisėja?

- Ak, taip, - atsakė draugė. - Man ta laida patinka. Neabejotinai.

Ketei susuko skrandį dėl tos laidos ryšio su netolima praeitimi, kurio ji vengė.

- Nebesuprantu. Tada kodėl aš čia? Kodėl tu čia? Juk tikrai neturi laiko dalyvauti Las Vegaso laidoje.

- Studijoje sumanė, kad tarp sezonų galėtu-
me surengti turą po Valstijas, o Las Vegaso
laidą transliuoti iš viešbučio visus metus. Toji
laida prasidės mėnesiu anksčiau nei laidos
„Amerikos šaunuoliai“ trečiojo sezono atran-
kos. Ir kas iš to? Ogi tai, kad jie duoda mums
visas šešias savaites pasiruošti. Ir dar gerai,
kad turas prasideda pasibaigus trečiajam se-
zonui. Visa tai šaunu, bet... - Elė šyptelėjo ir
pasitrynė pilvą - aš pastojau. Tai pribloškė
studijos darbuotojus. Nebegaliu keliauti kaip
teisėja ir dalyvauti Las Vegaso laidoje. Man
per daug.

Ketė išsižiojo iš nuostabos.

- Pastojai. Kaip?

Abi nusijuokė.

- Gerai, - tarė Ketė. - Žinau kaip.

Elė iškėlė pirštą.

- Praeitą sezoną laidoje „Amerikos šaunu-
oliai“ dirbo naujas gamybos vadybininkas. Ar
reikia sakyti, kad mes lyg ir susigyvenome?

- Lyg ir? - nusišaipė Ketė ir susidomėjusi pa-
žvelgė į nuostabų baltąjį deimantą ant drau-
gės piršto.

- Viską papasakosiu vėliau. Dabar reikia, kad
kas nors mane pakeistų tiesioginėse laidoose ir

per turą. Pamačiau tavo pavardę kandidatų sąrašė ir nusprendžiau, kad tai būsi tu, bet kai paskambinau, įsijungė skambučių atsiliepimo paslauga.

- Nebuvau šalyje keletą mėnesių.

- Taip man ir buvo pasakyta, bet pasiryžau tave susirasti. Susisiekiu su tavo vadybininku. Matyt, taip lemta, širdele, nes grįžai šandien, o kaip tik šandien turime baigti pokalbį su kandidatais. Turime laimėti - gražumu ar piktumu. Gali pasiekti tikslą gražumu, ir nebereikės jokių piktumų. Esu tuo tikra.

Durys už jų atsidarė, ir pasirodė maždaug šešiasdešimties metų moteris tamsia kaštonine spalva dažytais plaukais. Elė atsisuko į ją.

- Dona. Ačiū, kad atėjai. Kaip sekėsi?

- Puikiai. Sutikau dirbti. Džiaugiuosi.

- Nuostabu. Džiugu ir man. - Elė apkabino Doną, kai toji pasišalino, sušnabždėjo Ketei: - Iš pažiūros nė nepasakytum, bet ši moteris yra populiariausia kostiumų dizainerė mieste. Noriu pasakyti, seksualiausių kostiumų dizainerė. O mus transliuos ne pačiu geriausiu laiku, ne taip kaip laidą „Amerikos šaunuoliai“. Turime sukurti šiek tiek nepadorią laidą, kad tiktų Las Vegasui.

Ketė nusijuokė, bet ne itin nuoširdžiai, ir tai pajuto. Ji tegalėjo galvoti tik apie aną televizijos laidą ir kaip tai siejasi su praeitimi.

- Šiame versle išmokau nespręsti iš pirmo žvilgsnio. Labiau norėčiau pamatyti Donos kostiumus.

Elė mostelėjo durų pusėn.

- Eime, su visais susipažinsime. Aš jaudinuosi. Turi pavykti.

Jo čia nebus, nusprendė Ketė. Jis čia nedalyvauja. Išgirdęs minint jos vardą būtų atsisakęs. Viskas bus kaip reikia. Jai pasiseks. Juodu nepasimatys.

- Ir man taip atrodo, - ryžtingai tarė Ketė. Darėsi įdomu. Proga palanki.

Elė nuskubėjo į kambarį.

- Turiu staigmeną. Paskambinau telefonu, ir man pasisekė. Puiki choreografė, apie kurią čia pasakojau. Štai ji.

Ketė pajuto, kaip rausta skruostai ir suka skrandį. Elė iš jos daug tikisi. Ji atsikvėpė, kad nusiramintų, ir įžengė paskui draugę į kambarį. Prie posėdžių stalo sėdėjo šeši žmonės, bet ji matė tik vienintelį - tą, kuris įsitaisęs stalo gale. Matė tik *ji*. Džeisoną Olraitą, rusvus susitaršiusius plaukus, kampuotą smakrą su trum-

pa barzdele, paslaptingas žalias akis, kurių žvilgsnis tapo gilus jiems dirstelėjus vienas į kitą. Tos akys persmelkė ją visą ir kaip visada žadino nuostabų, tačiau skausmingą jaudulį. Dėl tų ilgesingų gundančių akių prieš dvejus metus prieš pat palikdama šalį sugulė su juo į lovą. Ir tos pačios akys prieš dešimtį metų, kai jie stovėjo priešais altorių vestuvių dieną, pavergė jos širdį ir sielą.

Nieko iš to nebus. Ji turi dabar išeiti.

Džeisonas primerkė akis ir, kaip visada ją perpratęs, vos papurtęs galvą parodė, kad nepabėgtų. Ar jis žinojo, kad ji ateis? Aišku, kad nežinojo.

- Tai Ketė Mor, - pristatė Elė, palietė Ketei dilbį ir pareiškė: - Ketė geriausia choreografė šiame versle. - Ji kumštelėjo Ketei alkūne. - Žinoma, po manęs.

Ketė nusijuokė.

- Be abejo.

Elė šyptelėjo ir tęsė toliau:

- Ji ką tik grįžo iš pasaulinio turo su populiariosios muzikos žvaigžde Markusu Naitu, ir mums išties pasisekė. - Ji žvilgtelėjo į Ketę ir paaiškino. - Ketiname atgaivinti laidą „Amerikos šaunuoliai“ miuziklo formatu, ir geriausiai

tai gali padaryti tie, kurie dalyvauja televizijos laidose, kurie supranta, ką visa tai reiškia. Taigi, mes turėsime įtakos kūrybiniam procesui, nors dauguma iš mūsų nedalyvaus niekur kitur. Paprasčiausiai negalime blaškytis tarp Las Vegaso spektaklio ir televizijos laidos.

Ketė delikačiai atsiduso. Gal Džeisonas neketina dirbti ilgą laiką. Gal dėl to nenorėjo, kad ji išeitų. Galbūt.

Greitai žengdama aplink stalą, Elė pristatė susirinkusiuosius. Ketė pasisveikino su dviem moterimis ir vyru, tada Elė tarė:

- Pristatau Laną Teilor ir Darlą Nelson, laidos teisėjas, kaip pati supratai. Mes pasikliaujame jomis, taigi jų padedami galėsime dirbti tokiu įtemptu grafiku.

- Ginčijamės dėl vaidmenų paskirstymo, - prabilo Lana, daili brunetė, pagarsėjusi primadonos požiūriu į laidą. - Nors čia nieko naujo, jei žiūri tą laidą.

Ketė laidos nežiūrėjo. Nė karto. Bet juk negalėjo pasakyti: „Atleiskite. Nežiūriu, nes mano buvęs vyras, kurio nesiliauju mylėjusi ir kuris tiek daug kartų sudaužė man širdį, yra tarp žvaigždžių....“